

**THE
ARENA میدان**
Solo Exhibition

Artist

Alireza Hosseini

Curator

Peyman Rahimizadeh

۹ الی ۲۳ مرداد ۱۴۰۵
Jul 31 to Aug 14, 2026

THE ARENA

In this arena, the bull is neither an animal nor the hero of a tragedy; the bull is a "condition."

A bodily condition that comes with all its mass, with all its raw strength, and is defeated from the start. The matador is not the name of an individual; it is the name of an order that knows how to perform victory, how to make defeat spectacular, and how to bring the vanquished to the ground beautifully and defenseless. Here, defeat is not an accident; it is an ancient contract. The statues are not about the moment of the strike; they are about what comes before: the place where the bull still believes that "possibility" exists. This exhibition is a repetition of the eternal defeat, not for sympathy, but to witness its nakedness. The bull loses because it must lose; because the scene is arranged in such a way that victory has only one role. And we, the quiet spectators, with each round of applause, make this performance more real.

As Ernest Hemingway said, bulls appear in the matadors' nightmares, even though in this unequal battle, it is the bull that dies. Yet the bulls never think about the matadors; not out of bravery, but out of ignorance. They do not know what a matador is, and the first time they see him, they die. Perhaps it is this very unawareness that turns the bull into the 'eternal loser'; and perhaps it is this excessive knowledge that makes the matador crave repeated victories. Here, the question is not why the bull loses; the question is why we still think the arena is impartial.

Peyman Rahimizadeh

میدان

در این میدان، گاو نه حیوان است و نه قهرمان تراژدی؛ گاو یک «وضعیت» است. وضعیت بدنی که با تمام حجمش می‌آید، با تمام نیروی خامش، و از پیش بازنده است. ماتادور نام یک فرد نیست؛ نام نظمی ست که بلد است چگونه پیروزی را اجرا کند، چگونه شکست را تماشایی کند، و چگونه مغلوب را زیبا و بی‌دفاع به زمین برساند. این جا، شکست یک حادثه نیست؛ یک قرارداد قدیمی است.

مجسمه‌ها دربارهی لحظه‌ی ضربه نیستند؛ دربارهی پیش از آن‌اند: جایی که گاو هنوز فکر می‌کند «امکان» وجود دارد. این نمایشگاه تکرار شکست همیشه‌گی است، نه برای همدردی، بلکه برای دیدنِ عریانی آن. گاو می‌بازد چون باید ببازد؛ چون صحنه‌طوری چیده شده که پیروزی فقط یک نقش دارد. و ما، تماشاگرانِ آرام، هر بار با کف زدن‌هایمان این نمایش را واقعی‌تر می‌کنیم.

به قول ارنست همینگوی، گاوها در کابوسی ماتادورها حضور دارند، با اینکه در این جنگِ نابرابر آن‌که می‌میرد گاو است. اما گاوها هرگز به ماتادورها فکر نمی‌کنند؛ نه از روی شجاعت، بلکه از ناآگاهی. آن‌ها نمی‌دانند ماتادور چیست، و اولین باری که او را می‌بینند، می‌میرند.

شاید همین ندانستن است که گاو را به «مغلوب همیشه‌گی» بدل می‌کند؛ و شاید همین دانستنِ بیش از حد است که ماتادور را نیازمندِ تکرار پیروزی.

این جا سؤال این نیست که چرا گاو می‌بازد؛ سؤال این است که چرا هنوز فکر می‌کنیم میدان، بی‌طرف است.

علیرضا حسینی

متولد ۱۳۶۳ / کارشناس تصویرسازی / مدرس درس هنر
عضو موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر

نمایشگاه‌ها

فرهنگستان هنر- نمایشگاه گروهی هنرهای تجسمی - حجم	1397
اثرراه یافته - پنجمین دوره مسابقه پاندای طلایی چین - بخش تصویرسازی	1396
گالری مریم - نمایشگاه گروهی تصویرسازی	1396
گالری مریم- نمایشگاه گروهی نقاشی	1395

Papiermache | 116×68×49 cm

Papier mache | 120 × 56 × 38 cm

Papier mache | 58 x 21 x 26 cm

Papier mache | 136.7 × 57 × 36 cm

Papier mache | 165 x 56 x 97 cm

Papier mache | 112.5x71x40.5 cm

Papiermache | 35 x 17 x 27 cm

Papier mache | 38.5 × 17 × 24 cm

Papier mache | 55 x 30 x 36 cm

Papier mache | 31×21×30 cm

Papier mache | 25×10×30.5 cm

Papier mache | 23×14.5×19.5 cm

Papier mache | 33.5×31×40 cm

Papier mache | 40×21×29.5 cm

Papier mache | 24.5×16×16 cm

www.shamis.gallery
@ shamisartgallery
info@shamis.gallery
tell: +982122201102

Shamis, Art Gallery, No 8, Danielly St
Andarzgoo Blvd, Farmaniyeh, Tehran-Iran